

ne neoasniî læi, niçi kiarǝ a se anpǝra kǝndǝ epǝ at-
takatǝ, pǝsǝnse :

— În adevǝrǝ, a sositǝ timpǝlǝ : askǝlatǝi dar,
fiindǝ kǝ voiǝi a aszi ! vededǝi dar, fiindǝ kǝ voiǝi a
vedea !

Atǝnçi, dǝndǝ glasǝlǝi sǝǝ achemǝ tonǝ tape pe
kǝpe mǝiǝ sǝ îlǝ dea de kǝte opǝi treceǝ din mǝn-
tǝre la ameninǝare, mǝi din ameninǝare la bleste-
mare :

— Vredǝi dar sǝ mǝiǝi ceea ce kǝmetǝ des-
pre kǝrtǝrarǝi mǝi desure fapisei ? xpmǝ elǝ ; ei bi-
ne ! vǝ voiǝ sǝne aceasta.

Se fǝkǝ o tǝcere mare în totǝ poporǝlǝ ; epǝ
sǝ i se vorbeaskǝ despre neoasniî læi.

— Kǝrtǝrarǝi mǝi fapisei, zisse Iisǝsǝ, aǝ me-
zǝlǝ pe ambonǝlǝ læi Moisi : cinedǝi dar învǝcǝtǝrele
lorǝ. xpmǝi vǝnele lorǝ indemnǝrǝi ; dar nǝ facheǝi
ceea ce fakǝ ei : kǝçi ei sǝnǝ, dar nǝ fakǝ, saǝ,
mǝi daka fakǝ, nǝ fakǝ ceea ce sǝnǝ... Ei leagǝ kǝ
sǝrçine grele, kǝ sǝrçine ce nǝ se potǝ pedika, mǝi,
în lokǝ sǝ iea mǝi ei partea lorǝ, o inkarkǝ pe snǝ-
narea fragilorǝ lorǝ, mǝi, îndatǝ ce sǝntǝ inkǝrkaǝi,
lǝi mǝi atǝngǝ, niçi kǝ vǝrǝlǝ deçitǝlǝi ; ei fakǝ opǝ
ce lǝkrǝ supǝ a fi vǝzǝi de oameni, iar nǝ supǝ a
fi vǝzǝi de Dǝmnezeǝ ; la mese, iea întǝiǝ lokǝ, la
sinagoçe se pǝnǝ în pǝndǝlǝ d'întǝiǝ, mǝi n'aupteantǝ ka
sǝ le zikǝ çine-va : „Îzneçii-vǝ saǝ mededǝi akolo ;“
Le plache, kǝndǝ essǝ din kasǝ sǝ le dea totǝi vǝnǝ
zioa, mǝi oameni sǝ le zikǝ domni, pe kǝndǝ nǝ sǝntǝ
niçi feçiorǝi lorǝ. — O fragilorǝ ! xpmǝ Iisǝsǝ în-